

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e691/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

4 Kap. I. Retternes Virkefæde.

forbliver den ved denne, uagtet Paastanden senere ubvides eller forhøjes, naar dog ved Sagens Værdi ikke imod Modpartens Protest i betydelig Grad forøges ud over den i § 2 bestemte Grænse af 400 Kr.

En Udvidelse af Paastanden kan dog ikke uden Modpartens Samtykke foregaa jaaledes, at Forbringere af forskellige af de i § 2 nævnte Klasser inddrages under Sagen.

§ 10.

Henhører en Sag under Landsret, op- hører denne ikke at være kompetent, fordi enkelte Forbringere eller Spørgsmaal ud- stilles til særskilt Behandling og Paafæn- delse i Henhold til § 94, selv om disse, for sig betragtede, vilde høre under Underret.

§ 11.

Parterne kunne retsdygtig vedtage at lade en Sag behandle ved Underret, selv om den i Folge de almindelige Regler ikke henhører under denne, dog med Undtagelse af de i Kap. XXVII og XXVIII nævnte Sager (jfr. endvidere §§ 504 og 516).

Kapitel II.

Berættning.

§ 12.

Retsager skulle, hvor denne Lov ikke hjemler Undtagelse, anlægges ved den Ret, i hvis Kredts Sagsøgte har Bopæl (Sjæm- ting).

§ 13.

Derfor Sagsøgte har Bopæl i flere Retskredse, anses han at have Hjemting i enhver af dem.

Indblanding, som ikke har Bopæl noget- steds i Riget, kan jagtes ved Retten paa det Sted, hvor han opholder sig ved Sagens Berømmelse, eller, derfor hans Opholdssted

ikke vides, ved Retten paa det Sted, hvor han vides sigst at have boet eller opholdt sig.

§ 14.

Danske i Udlandet ansatte, med Exterritorialitetsret forsynede Embedsmænd og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer, anses at have Hjemting i Kjøbenhavn, forsaavidt de ikke vedligeholde Bopæl paa noget andet Sted i Riget. Det Samme gælder om andre danske Under-saatter, som ikke kunne søgges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 15.

Stiftelser, Kommuner, Korporationer saavel som Selskaber og Foreninger, være sig med politiske eller sociale eller med rent formueretlige Formaal, have Hjemting i den Retskreds, hvor deres Hoved-Forretnings-lokale er, eller, naar saadant ikke med Sikkerhed kan findes, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer boer. De Børnatingsbestemmelser, der indeholdes i Firma-lov 1. Marts 1889 § 34, Selsk. 1. April 1892 § 10, L. om Oplagsbetijer m. v. 30. Marts 1894 § 18 og Patentlov 13. April 1894 § 24, forblive gældende.

Retsager, der angaaende Forenings- eller Selskabsanliggender rejses af Foreningen eller Selskabet mod de enkelte Medlemmer eller opstaa imellem disse som saadanne, kunne anlægges ved Korporationens, Foreningens eller Selskabets Hjemting.

§ 16.

Sager imod Staten skulle anlægges ved den Ret, i hvis Kreds den Embedsmænd, som paa Statens Vegne bliver at stævne, har sit Embedsantor, eller hvor Midtpunktet for hans Embedsvirksomhed er. Børnatingsbestemmelserne i L. om Erstatning for uforlydt Retsagtsfængsel m. v. 5. April 1888 §§ 3 og 5 forblive gældende.

§ 17.

Sager angaaende Rettigheder over urørlige Ting — være sig Ejendomsret, Pantetret,

Brugsrettigheder, Servitutrettigheder, Grundbyrberettigheder eller andre — skulle anlægges ved den Ret, under hvilken Ejendommen er beliggende.

Søgsmaal, hvorved Fordringer, der ere forbundne med Pant i fast Ejendom, eller hvorved enkelte forfaldne Grundbyrberettigheder indtales, kunne anlægges paa det Sted, hvor den behæftede eller bebyrdede Ejendom er beliggende.

Ligger en fast Ejendom i flere Retstredje, anses den med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor de i denne Paragraf omhandlede Sager skulle eller kunne anlægges, at være beliggende i den Retstreds, hvorunder Ejendommens Bygninger, navnlig Stuehuset, høre. Findes saadanne ikke, eller er Stuehuset beliggende i flere Retstredje, kan Sagen anlægges i enhver af disse.

§ 18.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i §§ 84 og 85 i Lov om Skifte af Dødsbo n. v. af 30. November 1874.

§ 19.

Den, der i Medfør af offentligt eller privat Overblik har haft Andres Midler under Forvaltning eller skal aflægge Regnskab for dem, kan jagtøges for sin Forvaltning eller sit Regnskab ved Retten paa det Sted, hvorfra Forvaltningen er ført, eller hvor Regnskabet skal aflægges.

Sammensteds kunne ogsaa anlægges Sager, som i Anledning af Forvaltningen eller Regnskabet rejstes af den, der har ført samme, imod den, for hvem han har ført den eller det.

§ 20.

Søgsmaal til Opfyldelse eller Ophævelse af en Retshandel eller i Anledning af dens Misligholdelse eller ikke behørig Opfyldelse kunne anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Retshandlen ifølge Parternes udtrykkelige eller stiltiende Vedtagelse, i Følge Loven eller ibrigt i Følge de foreliggende Omstændigheder skulde opfyldes, saafremt

Sagsøgte ved Stævningens Forlyndelse er tilstede i Retsskredsen.

Har Nogen under et Ophold i en Retsskreds paadraget sig en Forpligtelse, som skalde opfyldes der, inden han forlod Retsskredsen, kan han endvidere i den Anledning sagsøges der, uagtet han ved Stævningens Forlyndelse ikke er tilstede i Retsskredsen.

§ 21.

Sager, hvorunder der paastaas Straf, Erstatning eller Oprensning i Anledning af retsvidige Sladestilføjelser eller andre Retskrænkelser, kunne anlægges paa det Sted, hvor Sladestilføjelsen eller Retskrænkelsen er foregaaet, eller, naar den har været udbøet i flere Retsskrede, i hvilken som helst af disse.

§ 22.

Naar flere Sagvoldere skulle eller dog kunne sagsøges under Et, og Sagen imod den ikke ifølge denne Lov kan indbringes for andet Værneting, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemting.

§ 23.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagsøgeren Valget, forjaaviddt ikke Andet fremgaaet af Lovens Forskrifter.

§ 24.

Naar Parterne vedtage det, kunne de indbringe deres Sag for hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instans de ville, uden at Rettens Samtykke behøves.

§ 25.

Udlændinge kunne sagsøges her i Riget, forjaaviddt nogen Ret i Følge de foranstaaende Regler kan anses som Værneting i Sagen.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlændingen herefter kan anlægges, skal det, forjaaviddt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser ere til Hindet derfor, være Indlændinge tilladt i Sager angaaende Formueretsforhold at sagsøge

Ublændingen i den Retskreds, hvor han ved Stævningens eller Forligsklagens Forkyndelse opholder sig eller har Gods.

Med Hensyn til svenske Uderfætter har det sit Forblivende ved Lov om svenske Dømmes Fuldbkyrdelse m. v. af 19. Februar 1861 § 6.

Kapitel III.

Forening af flere Krav under samme Retsfag.

§ 26.

Flere Krav af samme Sagsøger mod samme Sagbolder kunne fra først af forenes under een Retsfag, selv om de hvile paa forskellige faktiskke og retlige Grunde og ere af ulige Bestaaffenhed, naar Retten er kompetent med Hensyn til dem alle, og samme Procesart er anbenkelig paa dem.

§ 27.

Under samme Betingelser kunne flere Parter fra først af sagsøge eller sagsøges i Forening under samme Retsfag; dog udfordres endvidere hertil, forsaavidt Kravene ikke have fælles Oprindelse, eller særlig Lovforordning hjemler deres Forening, at ingen af Parterne gør Indsigelse derimod.

§ 28.

Enhver, der tror sig i det hele eller for en Del berettiget til den Ting eller den Rettighed, som er Genstand for en Retsstrætte i første Instans imellem Andre, kan under Sagttagelse af Reglerne i Kap. XIX. indtræde som Intervenient i den begyndte Sag.

Intervention kan ikke finde Sted, naar den Ret, for hvilken Sagen fører, ikke ved Parternes Samtykke kunde gøres kompetent til at påkende Interventionsfølgemalet, dersom det anlagdes særskilt.

§ 29.

Enhver, der har en retlig Interesse i, at en Part vinder en for Retten svævende